

Der gives adgang for Amerikas Forenede Stater til uden indskrænkning i Danmarks suverænitet og de danske myndigheders selvskrevne ret til frit at færdes overalt i Grønland, men uden godtgørelse til Danmark at udbygge og befæste de amerikansk-drevne områder samt til at iværksætte de fornødne kontrolforanstaltninger m. v. indenfor disse områder. Begge lande har ret til at benytte den anden parts forsvarsområder og til dér at opføre anlæg og iværksætte foranstaltninger, som ikke hindrer den anden parts virksomhed.

Danmark og Amerikas Forenede Stater kan hver for sig til den kommanderende officer i ethvert forsvarsområde, for hvilket den anden part bærer ansvaret, knytte militært personel under kommando af en officer, der skal rådspørges i alle vigtige, lokale anliggender, der berører henholdsvis Danmarks og De Forenede Staters interesse.

Det aftales ved *art. III*, at den amerikansk-ejede marinestation Grønneidal skal overgå til dansk drift så hurtigt som praktisk muligt. Det er bl. a. en forudsætning for overtagelsen, at De Forenede Staters skibe, luftfartøjer og væbnede styrker skal have fri adgang til stationen; samme adgang skal tilkomme andre atlantmagters militære styrker m. v. i det til gennemførelsen af forsvarsplanerne fornødne omfang. Endvidere påtager Danmark sig den meteorologiske meldetjeneste, i det omfang denne hidtil er blevet udført fra stationen, samt ansvaret for vedligeholdelse af amerikansk ejendom i Grønneidal. Enkeltheder i forbindelse med driften af stationen henvises til særlig forhandling mellem repræsentanter for de to lande. Der er enighed om, at Danmark, såfremt NATO-planerne skulle nødvendiggøre foranstaltninger ved Grønneidal i et omfang, som overstiger landets kræfter, vil anmode Amerikas Forenede Stater om, at stationen overgår til at blive et fælles forsvarsområde i henhold til *art. II*.

I henhold til *art. IV* vil de fælles forsvarsområder, i det omfang dette er gennemførligt, blive stillet til rådighed for skibe og luftfartøjer, tilhørende andre atlantmagter, samt for sådanne landes væbnede styrker.

Art. V hjemler ret for Amerikas Forenede Stater til visse bistandsydelse i forbindelse med virksomheden på Grønland. Således vil Danmark yde en vis bistand med hensyn til vejr- og forbindelsstjenesten samt i det praktisk mulige omfang stille opmålingsresultater, luftfotografier etc. til rådighed

for De Forenede Stater. Endelig gives der de amerikanske styrker fri adgang til samt bevægelsesfrihed mellem de grønlandske forsvarsområder i overensstemmelse med sådanne almindelige regler, som udstedes af vedkommende danske myndighed i Grønland.

I art. VI erklærer Amerikas Forenede Stater sig villig til at samarbejde i videst muligt omfang med den danske regering og de danske myndigheder på Grønland, ligesom De Forenede Stater giver tilsagn om at ville respektere alle love, bestemmelser og sædvaner, som vedrører den stedlige befolkning og Grønlands administration. Det anføres, at man fra amerikansk side i enhver henseende vil bestrebe sig for at undgå uønskelig kontakt mellem den stedlige befolkning og de amerikanske styrker, som opholder sig på Grønland.

Art. VII indeholder regler om skatte- og afgiftsfritagelse m. v., og *art. VIII* fastsætter området for De Forenede Staters jurisdiktion på Grønland. *I art. IX* gives regler om indrejse i og udrejse af forsvarsområderne og andre lokaliteter af betydning for forsvaret. I henhold til *art. X* skal bestemmelserne i artiklerne VII, VIII og IX dog afløses af de tilsvarende bestemmelser i en kommende NATO-overenskomst i det omfang, hvori de er indbyrdes uforenelige.

Alt materiel m. v. på Grønland, som er tilvejebragt af Amerikas Forenede Stater, forbliver i henhold til *art. XI* amerikansk ejendom og vil uden begrænsning kunne fjernes fra Grønland eller afhændes efter samråd med de danske myndigheder.

Det fastslås i *art. XII*, at den dansk-amerikanske overenskomst af 1941 om Grønlands forsvar skal ophøre at have gyldighed, når den foreliggende overenskomst træder i kraft.

Fortolkningstvivil, som overenskomsten måtte give anledning til, skal i henhold til *art. XIII* henvises til Udenrigsministeren og De Forenede Staters herværende ambassadør. Begge lande skal iøvrigt efter et passende tidsrum have adgang til at fremkomme med revisionsforslag.

Det hedder endelig i *art. XIV*, at overenskomsten skal forelægges Rigsdagen til godkendelse, og at den vil træde i kraft på dagen, hvor meddelelse om denne godkendelse gives Amerikas Forenede Stater.

Overenskomsten skal forblive i kraft i samme tidsrum som Den nordatlantiske Traktat.